

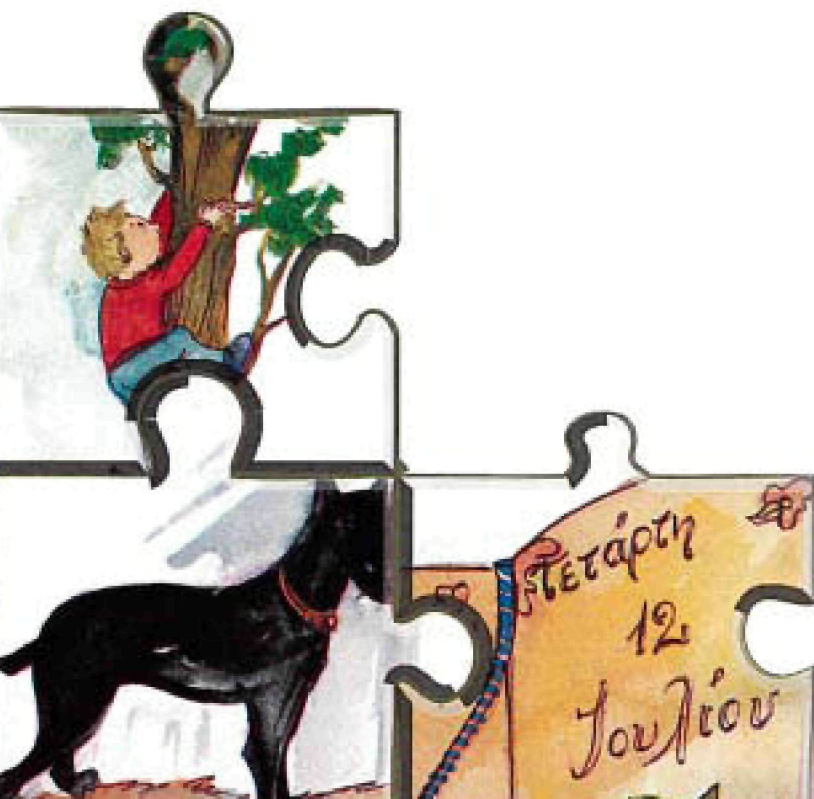
Διηγούμαι και γράφω ιστορίες

3

Διηγούμαι και γράφω Ιστορίες

(Αναδιήγηση)

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα: Άξονας Προτεραιότητας 1:	Αρχική επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση II. Πρωώθηση της ισότητας ευκαιριών πρόσβασης στην αγορά εργασίας για όλους και ιδιαίτερα για εκείνους που απειλούνται με κοινωνικό αποκλεισμό.
Μέτρο 1. 1:	Βελτίωση των συνθηκών ένταξης στο εκπαιδευτικό σύστημα ατόμων ειδικών κατηγοριών.
Ενέργεια 1. 1.1.:	Προγράμματα ένταξης παιδιών με πολιτισμικές και γλωσσικές ιδιαιτερότητες στο εκπαιδευτικό σύστημα.
Κατηγορία πράξεων 1.2.1α:	Ένταξη παιδιών των ομάδων - στόχων: μουσουλμάνων, τσιγγάνων, παλινοστούτων, αλλοδαπών, ομογενών στο σχολείο.
Πράξη:	Ένταξη παιδιών παλινοστούτων και αλλοδαπών στο σχολείο για την Α/θμια εκπαίδευση.
Χρηματοδότηση:	Ευρωπαϊκή Ένωση - ΕΚΤ
Φορέας παρακολούθησης:	Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ΥΠΕΠΘ Ειδική Γραμματεία Π.Ο.Δ.Ε. Ειδική Γραμματείας: Ισμήνη Κριάρη Διεύθυνση Γ' ΚΠΣ
Φορέας υλοποίησης:	Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών Επιτροπή Ερευνών Τμήμα Φ.Π.Ψ. Κέντρο Διαπολιτισμικής Αγωγής Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου Ιλίσια 15784 Τηλ.: 210-7277522 E-mail: information@keda.gr
Επιστημονικός υπεύθυνος:	Καθ. Ιωάννης Κ. Καράκωστας
Επιστημονικός Σχεδιασμός:	Αφροδίτη Βάσσου
Υπεύθυνη δράσης:	Αφροδίτη Βάσσου
Ομάδα συγγραφής:	Σοφία Αποστολοπούλου Αφροδίτη Βάσσου Χρυσανγή Γλένη Εύη Γεωργιάδου Ευάγγελος Μακρής Ιωάννης Ντελής-Σμυρίλιος Σοφία Παλιούρα
Εικονογράφηση:	Λιάνα Μερτζάνη
Γλωσσική και Φιλολογική Επιμέλεια:	Τζένη Πανταζή

2η έκδοση

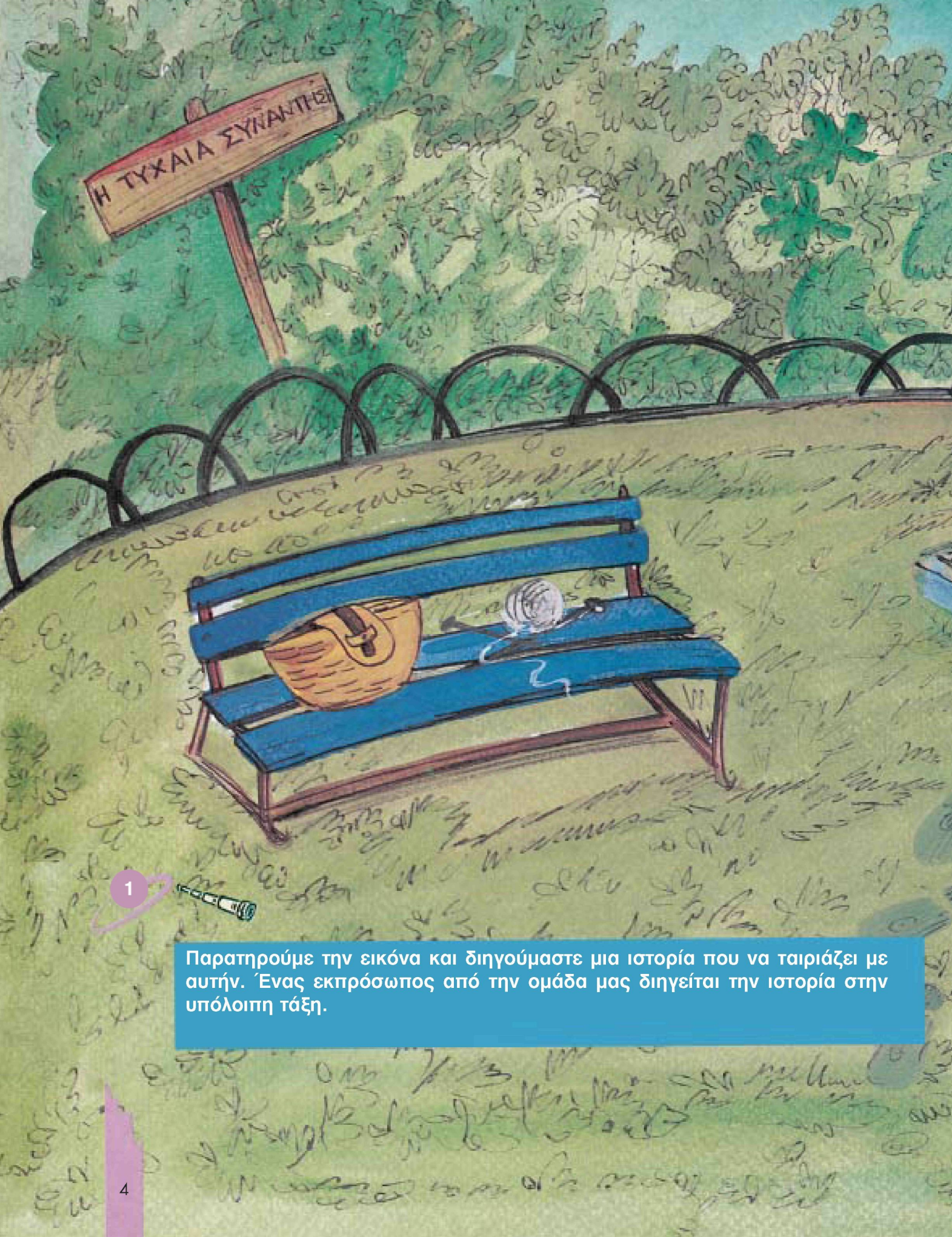
Το βιβλίο δημιουργήθηκε στο ατελιέ MULTIMEDIA ΑΕ
Εκτύπωση - βιβλιοδεσία: ΒΙΒΛΙΟΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΕΠΕΕ

ΕΝΟΤΗΤΑ

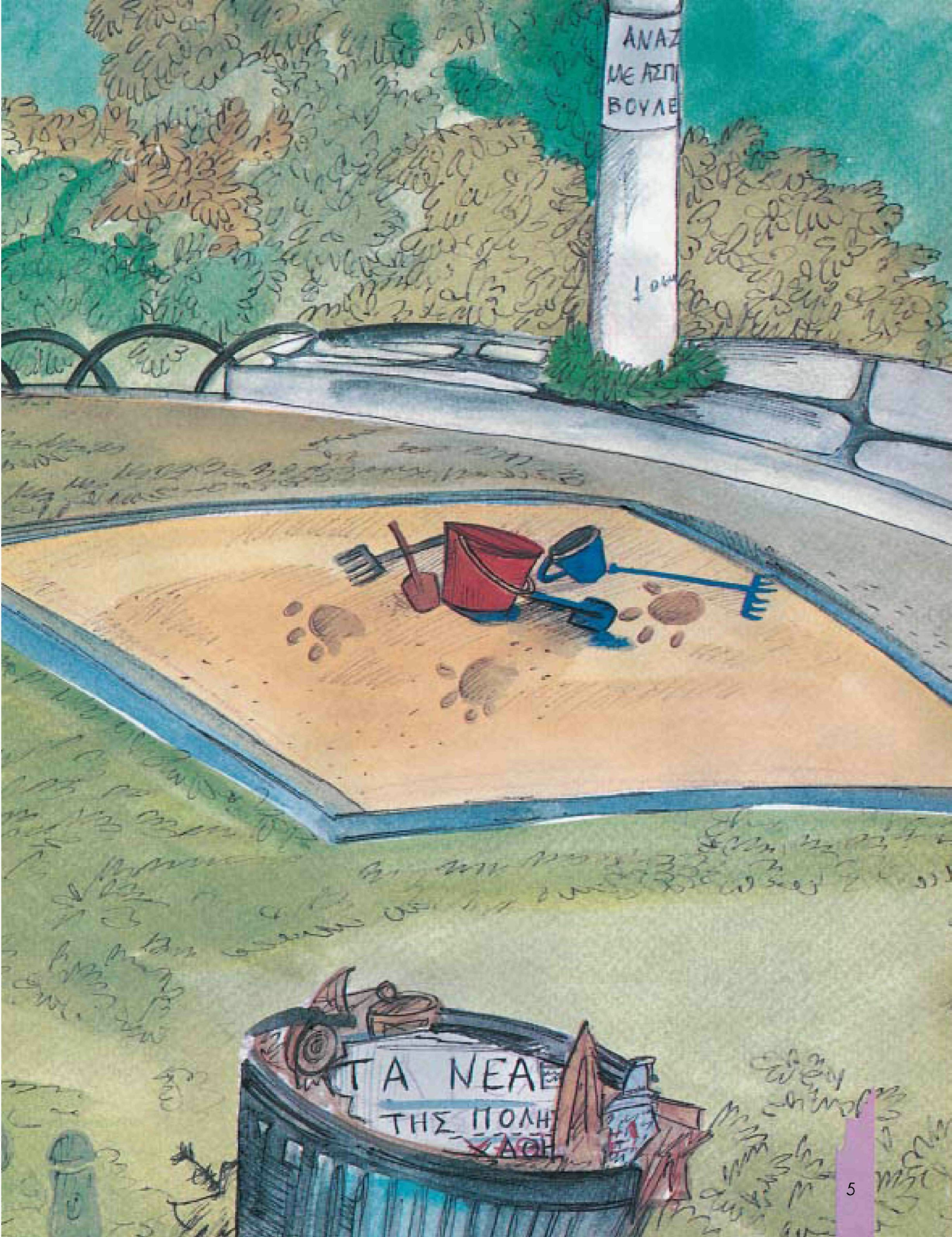
3

1

Παρατηρούμε την εικόνα και διηγούμαστε μια ιστορία που να ταιριάζει με αυτήν. Ένας εκπρόσωπος από την ομάδα μας διηγείται την ιστορία στην υπόλοιπη τάξη.

ANAZ
ME AZN
BOYAE

TA NEAR
THE POLH
YACH

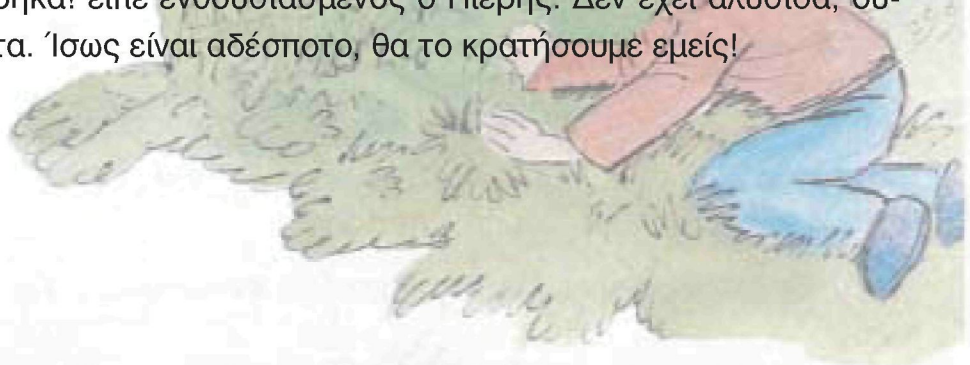

Τετάρτη 12 Ιουλίου

Αγαπημένο μου ημερολόγιο, σήμερα παρά λίγο να ήταν μια υπέροχη μέρα, γιατί παρά λίγο ν' αποκτήσουμε ένα υπέροχο σκυλάκι.

Να πώς έγινε: Το πρωί η γιαγιά είχε τις καλές της και μας πήγε βόλτα σ' ένα πάρκο. Στο καρότσι του Νικολάκη είχαμε κρεμάσει όλα τα απαραίτητα σύνεργα για το παιχνίδι μας: κουβαδάκια και φτυαράκια, μια τσουγκράνα που της λείπουν τρία δόντια (του Νικολάκη), ένα νεροπίστολο (του Πιερή), ένα τόπι και τρία σάντουιτς με τυρί και ντομάτα, που επέμενε η μαμά να πάρουμε μαζί μας. Όταν φτάσαμε, η γιαγιά θρονιάστηκε σ' ένα σκιερό παγκάκι με το βελονάκι της κι εμείς αμοληθήκαμε να βρούμε χώμα κι άλλα παιδιά να παίξουμε. Χώμα βρήκαμε βέβαια (ο Νικολάκης μάλιστα το δοκίμασε και το βρήκε νοστιμότατο), αλλά παιδιά πουθενά! Μόνο δυο τρία μεγάλα αγόρια παίζανε δίτερμα δίπλα σε μια ταμπέλα «Μην πατάτε το πράσινο» και λίγο πιο κει μια κοντή μελαχρινή κυρία με μάτια σχιστά σαν κουμπότρυπες κυνηγούσε ένα ξανθό, στρουμπουλό μωρό, που όλο έπεφτε κάτω. Εγώ βοήθησα τον Νικολάκη να φτιάξει ένα γεφυράκι κι ο Πιερής, αφού δεν κατάφερε να μας νευριάσει καταβρέχοντάς μας με το νεροπίστολό του, σκαρφάλωσε σ' ένα χαμηλό δεντράκι. Εμείς, σίγουροι ότι βρήκαμε την ησυχία μας, τον ξεχάσαμε, μέχρι που ακούσαμε ένα φοβερό «αααα!» και μετά έναν κρότο σαν κάτι βαρύ να προσγειώθηκε μες στους θαμνούς. Ετοιμαζόμουν να φωνάξω τη γιαγιά, όταν βλέπω ξάφνου τον αδερφό μου να βγαίνει μέσα απ' τα φυλλάματα κρατώντας κάτι στην αγκαλιά του. Πλησιάζω και τι να δω; Ένα κουτάβι με την πιο γλυκιά μουσούδα που είχα δει ποτέ, κανελί με κάτασπρες βούλες και δυο πελώρια καστανά μάτια που μας κοιτάζανε μ' εμπιστοσύνη.

– Κοίτα τι βρήκα! είπε ενθουσιασμένος ο Πιερής. Δεν έχει αλυσίδα, ούτε ταυτότητα. Ίσως είναι αδέσποτο, θα το κρατήσουμε εμείς!

Εμένα η αλήθεια είναι ότι μου φάνηκε λίγο καλοθρεμμένο για αδέσποτο, αλλά ήμουν τόσο ξετρελαμένη μαζί του, που συμφώνησα στη στιγμή. Το πήγαμε καταχαρούμενοι στη γιαγιά και της ανακοινώσαμε την απόφασή μας. Μέχρι κι ο μικρός χτύπαγε παλαμάκια με τα λασπωμένα χεράκια του. Η γιαγιά στην αρχή είχε κάποιες αντιρρήσεις, αλλά, όταν ο Πιερής άρχισε να της εξηγεί τι πανέξυπνος φύλακας θα γινόταν το σκυλάκι για το σπιτικό μας σ' αυτή την άγνωστη κι αφιλόξενη πόλη, άρχισε να της αρέσει η ιδέα.

Κάναμε λοιπόν έκτακτο οικογενειακό συμβούλιο, για να αποφασίσουμε πώς θα το ονομάσουμε. Η γιαγιά ήθελε Αζόρ, εγώ Παρδαλομύτη, ο Πιερής Ράμπο κι ο Νικολάκης «βγάι» (για τον Νικολάκη όλα τα ζώα εκτός απ' τα πουλιά και τις κότες είναι «βγάι»). Επειδή διαφωνούσαμε, το φέραμε σπίτι, για να μας κάνει η μαμά τον διαιτητή. Τι απογοήτευση όμως! Ξέρεις τι όνομα του βρήκε; «Αυτό το τέρας δεν πρόκειται να μείνει εδώ!» μας δήλωσε ορθά κοφτά. «Δεν έχουμε πού να το βάλουμε! Δεν μπορώ να έχω να φροντίζω και σκύλο, μου φτάνετε εσείς! Θα μας γεμίσει το σπίτι τρίχες. Θα μας γρατσουνίσει το παρκέ! Θα μας λερώνει τα χαλιά! Θα ... Θα ... Θα ...».

Τι να κάνουμε κι εμείς; Περιμέναμε να γυρίσει ο μπαμπάς, για να βρούμε το δίκιο μας. Στο μεταξύ βρήκαμε την ευκαιρία να ταΐσουμε τον αβάφτιστο φιλαράκο μας. Δεν ξέρω και πολλά για σκυλοτροφές, αλλά τα σάντουιτς της μαμάς φαίνεται ότι του άρεσαν πάρα πολύ! (Πάντως, καλού κακού, δεν το 'παμε στη μαμά, μήπως παρεξηγηθεί...).

Βεατρίκη Κάντζολα - Σαμπατάκου

«Πόλη μαγική»

Εκδόσεις Πατάκη, 2002, σ. 18-19-20

3

Σε ομάδες συζητάμε και γράφουμε τις άγνωστες λέξεις. Ύστερα τις ανταλλάσσουμε με τη διπλανή ομάδα, τις εξηγούμε και τις παρουσιάζουμε στην τάξη.

4

Παρατηρούμε τις εικόνες και αντιστοιχίζουμε.

τα σύνεργα

το δίτερμα

η μουσούδα

ο διαιτητής

πελώριος-α-ο

αδέσποτος-η-ο

έκτακτος-η-ο

ανακοινώνω

θρονιάζομαι

5

Διαβάζουμε και σημειώνουμε με Σ το σωστό και με Λ το λάθος.

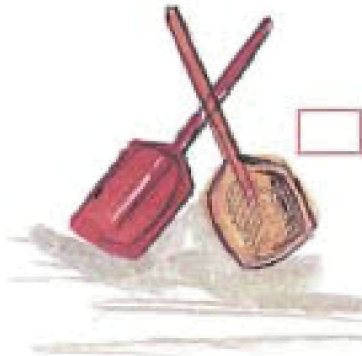
- α. Παρά λίγο να ήταν μια υπέροχη μέρα, γιατί η γιαγιά είχε τις καλές της.
- β. Τα παιδιά της ιστορίας βρήκαν τρία αγόρια, για να παίξουν μαζί.
- γ. Ο Νικολάκης έφτιαξε ένα γεφυράκι και ο Πιερής σκαρφάλωσε σ' ένα δεντράκι.
- δ. Αδερφός του κοριτσιού ήταν μόνο ο Νικολάκης.
- ε. Ο Νικολάκης βγήκε μέσα απ' τα φυλλώματα κρατώντας κάτι στην αγκαλιά του.
- στ. Η γιαγιά στο τέλος συμφώνησε να κρατήσουν το σκυλάκι.

6

Σημειώνουμε με τα σύνεργα του παιχνιδιού που χρησιμοποιήθηκαν στο πάρκο από τα παιδιά της παρέας.

α. Ενώνουμε τις προτάσεις της πρώτης στήλης μ' αυτές της δεύτερης, αφού επιλέξουμε τη λέξη που τις συνδέει.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

Κάναμε οικογενειακό συμβούλιο,

Εμένα η αλήθεια είναι

Ετοιμαζόμουν να φωνάξω τη γιαγιά,

Ο Πιερής,

Παρά λίγο να ήταν μια υπέροχη μέρα,

Ο Νικολάκης το δοκίμασε

αφού

για να

και

όταν

ότι

γιατί

δεν κατάφερε να μας νευριάσει,
σκαρφάλωσε σ' ένα δοντράκι.

βλέπω τον αδερφό μου να
βγαίνει μέσα από τα φυλλώματα.

αποφασίσουμε αν θα κρατή-
σουμε το σκυλάκι.

παρά λίγο ν' αποκτήσουμε ένα
υπέροχο σκυλάκι.

το βρήκε νοστιμότατο.

μου φάνηκε καλοθρεμμένο.

β. Τώρα, συζητάμε τον ρόλο που παίζουν οι σύνδεσμοι ανάμεσα σε δυο προτάσεις.

Ανακαλύπτουμε και υπογραμμίζουμε τους συνδέσμους στο παρακάτω κείμενο.

Το πρωί, καθώς πήγαινα στο σχολείο, παρατήρησα ότι από την αμυγδαλιά της γειτονιάς κρεμόταν μια μικρή μαύρη ουρίτσα. Ήταν ένα γατάκι και αμέσως κατάλαβα ότι είχε σκαρφαλώσει στο δέντρο, αλλά δεν μπορούσε να κατεβεί. Προσπαθούσα να το βοηθήσω, όταν άκουσα τη φωνή της μητέρας μου: «Θα φέρω τη σκάλα από το υπόγειο, για να το κατεβάσουμε πιο εύκολα». Ένιωσα μεγάλη ανακούφιση, γιατί υπήρχε πράγματι κάποιος που μπορούσε να βοηθήσει.

Διαβάζουμε και συμπληρώνουμε τα κενά.

ενώ

και

ότι

επειδή

Η παιχνιδιάρικη Μάτα, _____ άφηνε το τόπι _____ έτρεχε προς την πόρτα, προσπαθούσε να βγει στο δρόμο, _____ ήξερε _____ δεν της επιτρεπόταν. Εκείνη, _____, κουνούσε την ουρά της παρακλητικά. Μπορεί να μας συγκινούσε με τα νάζια της _____ να την αφήναμε. Εμείς από την πλευρά μας _____ γι' αστείο δεν θέλαμε ν' ακούσουμε κάτι τέτοιο, _____ γνωρίζαμε τον κίνδυνο από τα αυτοκίνητα.

ωστόσο

όταν

ούτε

κι

Συζητάμε κι απαντάμε στις ερωτήσεις.

α. **Ποιος** γράφει την ιστορία; Ο Νικολάκης
 Ο/Η συγγραφέας
 Ο Πιερής

β. **Τι** γράφει; Ένα γράμμα
 Ένα τηλεγράφημα
 Ένα ημερολόγιο

γ. **Τι** διηγείται; Ένα γεγονός
 Μία συνταγή
 Μία ταινία

δ. **Πότε** το γράφει; Την Τετάρτη 12 Ιουλίου
 Την Κυριακή 7 Μαρτίου
 Την Τρίτη 15 Απριλίου

Ποιοι

πήγαν βόλτα;

Η μαμά με τα παιδιά

Τα παιδιά με τη γιαγιά

Τα παιδιά μόνα τους

Πότε

πήγαν βόλτα;

Το απόγευμα

Το πρωί

Το μεσημέρι

Πού

πήγαν;

Στις κούνιες

Στο γήπεδο

Στο πάρκο

Τι

βρήκαν εκεί;

Ένα γατάκι

Ένα σκυλάκι

Μία μπάλα

Πώς

έγινε;

Το ξετρύπωσαν

Τους το έδωσαν

Το κυνήγησαν

Τι

αποφάσισαν να κάνουν;

Να αφήσουν το σκυλάκι

Να το πάρουν μαζί τους

Να το δώσουν στον φύλακα

Τι

συνέπειες είχε η απόφασή τους;

Να θυμώσει ο πατέρας

Να ευχαριστηθεί η μητέρα

Να αναστατωθεί η μητέρα

Πώς

αισθάνθηκαν τα παιδιά;

Ενθουσιασμένα

Προβληματισμένα

Αδιάφορα

*Πότε γράφουμε στο ημερολόγιο;
Γιατί γράφουμε στο ημερολόγιο;*

διηγούμαστε κάτι που μας έχει κάνει εντύπωση

εκφράζουμε τα συναισθήματά μας

γράφουμε κάθε μέρα

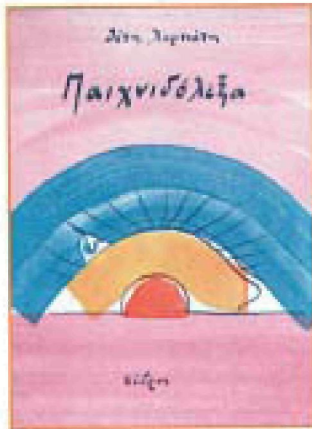

Διαβάζουμε τις παρακάτω πληροφορίες, ανακαλύπτουμε και γράφουμε τον τίτλο του βιβλίου.

Βεατρίκη Κάντζολα - Σαμπατάκου
«Πόλη μαγική»
Εκδόσεις Πατάκη, 2002, σ. 18-19-20

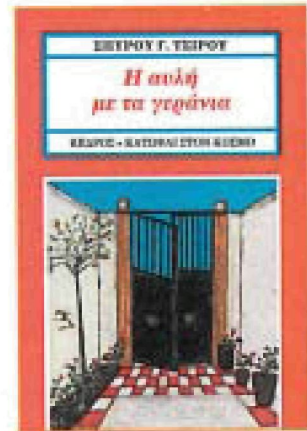

Συζητάμε και ανακαλύπτουμε τι μας δείχνει ο τίτλος σε ένα βιβλίο, κείμενο, άρθρο.

«Παιχνιδόλεξα»
της Θέτης Χορτιάτη
Εκδοτική Κέδρος

Ο τίτλος μας δίνει
το μήνυμα για το
περιεχόμενο.

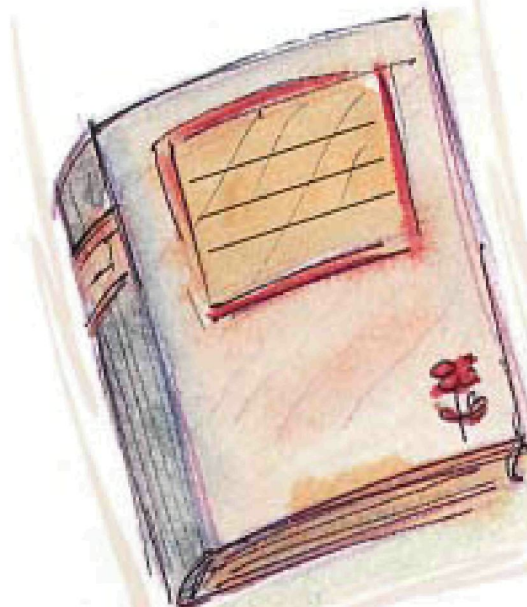

«Η αυλή με τα γεράνια»
του Σπύρου Τσίρου
Εκδοτική Κέδρος

Ο τίτλος είναι
η ταυτότητα
του βιβλίου.

Ο τίτλος προκαλεί
το ενδιαφέρον μας.

Συζητάμε και δίνουμε τον δικό μας τίτλο στην ιστορία.

α. Παρατηρούμε τις εικόνες και δίνουμε έναν τίτλο σε καθεμία.

β. Τώρα, ανακαλύπτουμε τη σωστή χρονική σειρά των εικόνων και διηγούμαστε την ιστορία.

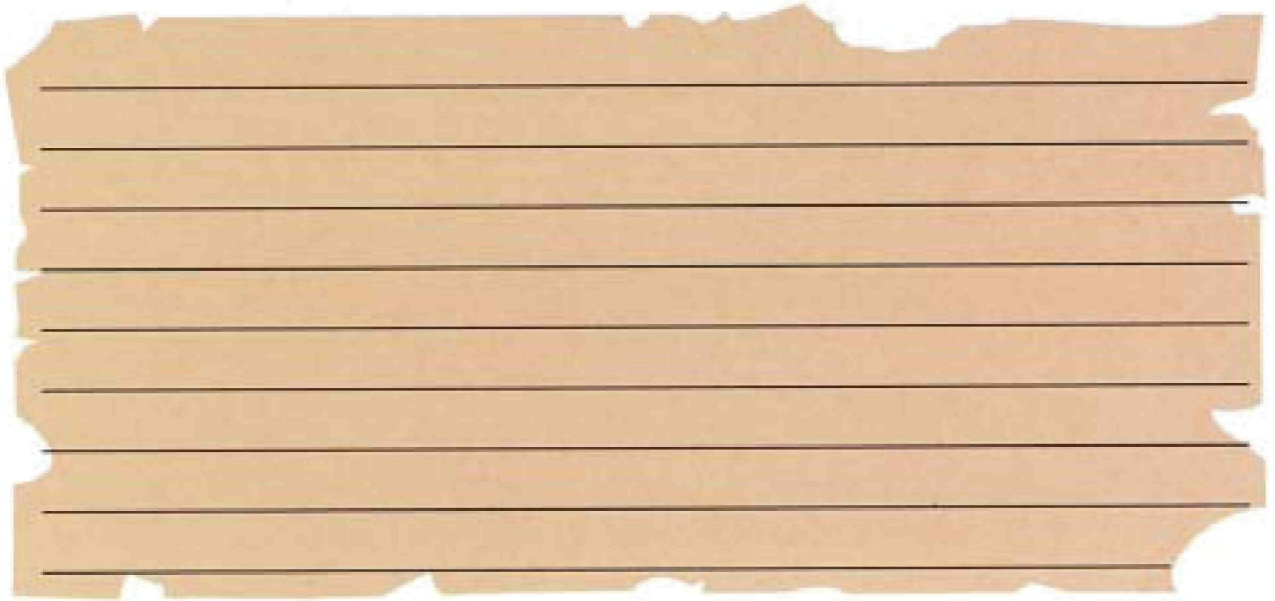

17

Φανταζόμαστε και γράφουμε ποια γεγονότα ακολούθησαν, όταν ο πατέρας επέστρεψε στο σπίτι.

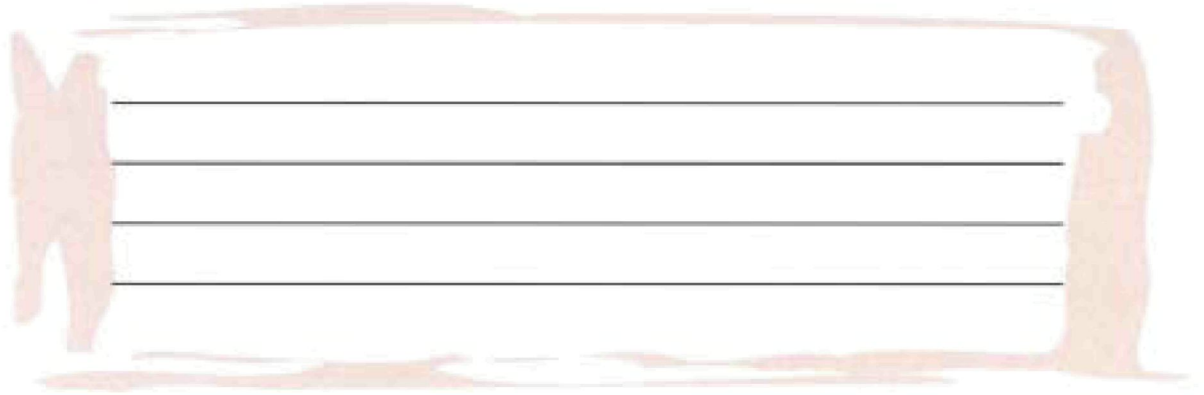
18

Φανταζόμαστε και γράφουμε τους λόγους για τους οποίους η γιαγιά είχε αντιρρήσεις να κρατήσουν το κουτάβι.

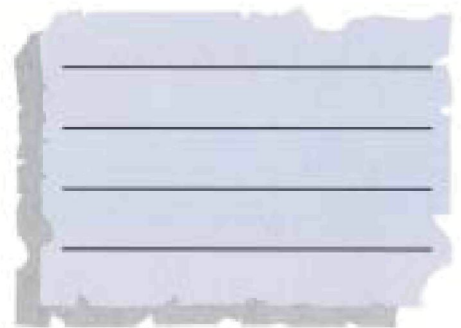
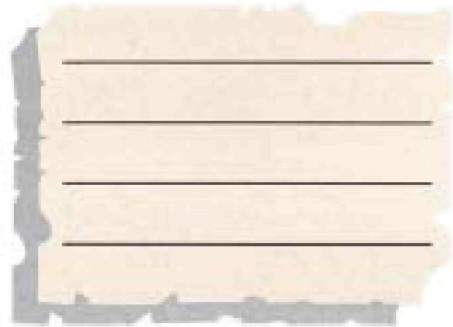
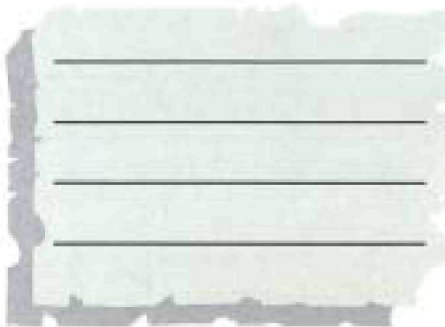
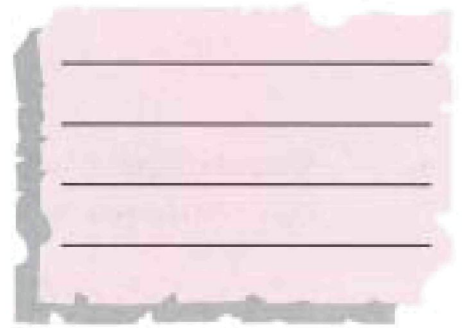
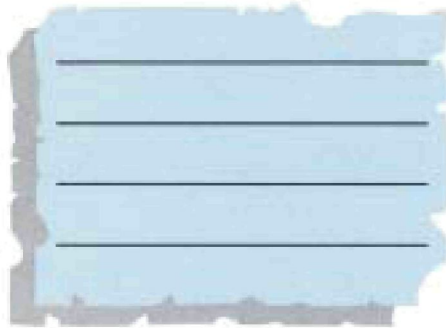
19

Ποιο επιχείρημα χρησιμοποίησαν τα παιδιά, για να πείσουν τη γιαγιά τους να κρατήσουν το σκυλάκι;

20

Γράφουμε τους λόγους για τους οποίους η μητέρα δεν ήθελε τον σκύλο. Φανταζόμαστε μερικούς ακόμη και τους γράφουμε.

Ποιες λύσεις θα προτείναμε στη μητέρα των παιδιών, για να μη «διώξει» το σκυλάκι;

Φανταζόμαστε και γράφουμε τι έγινε στο τέλος.

Τα παιδιά έκαναν οικογενειακό συμβούλιο, για να δώσουν όνομα στο κουτάβι.

Κάνουμε κι εμείς στην ομάδα μας
ένα συμβούλιο, αφού συζητήσουμε
τις παρακάτω ερωτήσεις:

Ποιοι συμμετέχουν στο οικογενειακό συμβούλιο;

Γιατί αποφασίζουν να το κάνουν;

Πότε γίνεται αυτό;

Πού γίνεται;

Συζητάμε και γράφουμε ποιους άλλους ρόλους θα μπορούσε να έχει ένας σκύλος εκτός από αυτόν του φύλακα.

Σύντροφος
Φύλακας
Εξερευνητής
Εργάτης
Διασώστης
Κυνηγός
Οδηγός τυφλών

Επιλέγουμε μια κατηγορία σκύλου από τις παρακάτω κι αναζητάμε πληροφορίες. Ύστερα την παρουσιάζουμε στην τάξη.

- Σε ποια μέρη τον συναντάμε;

- Γιατί πήρε αυτό το όνομα;

- Ποιες ικανότητες έχει;

- Πώς τις χρησιμοποίησε ο άνθρωπος;

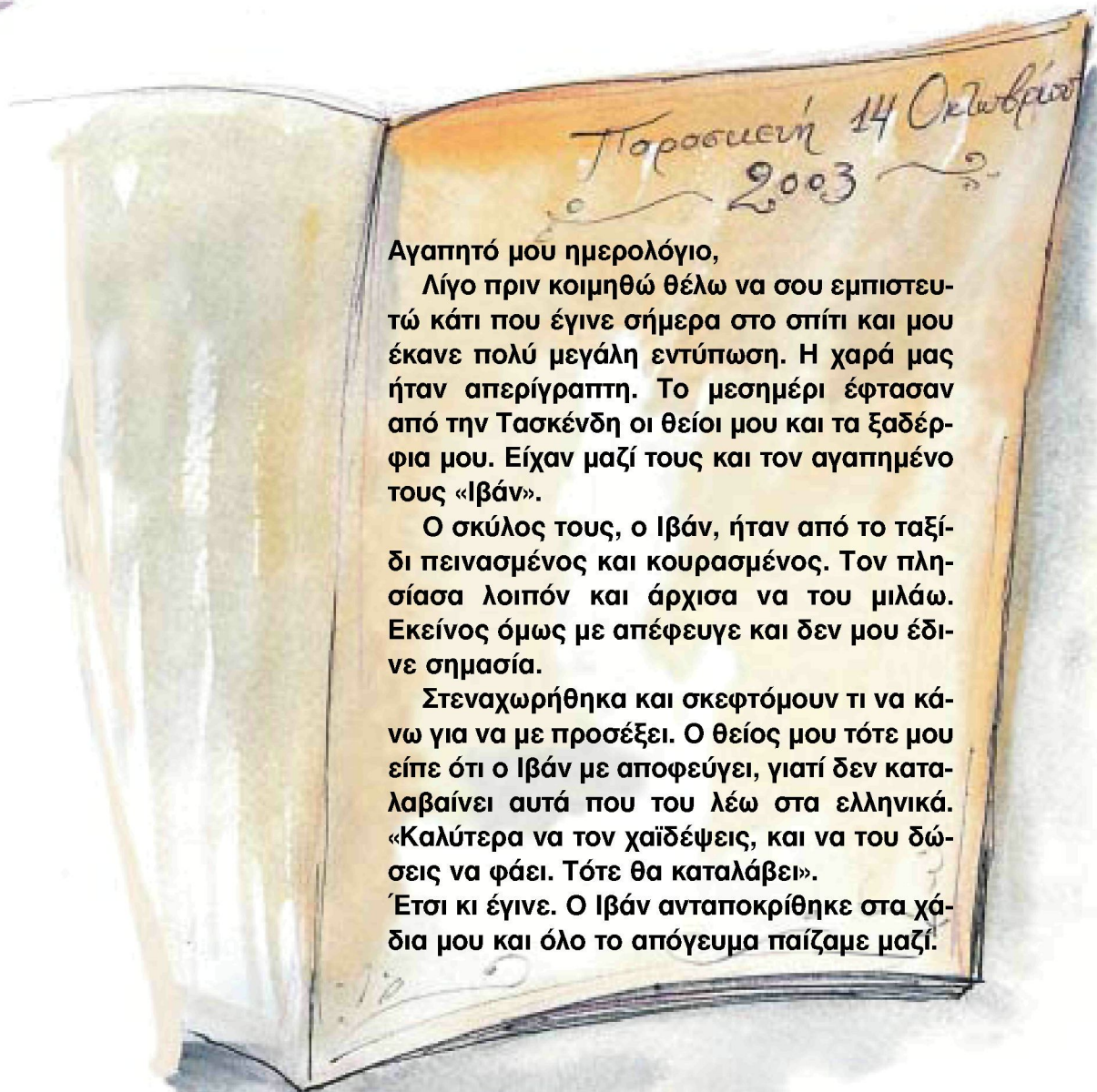

- Ποια είναι η σχέση του σήμερα με τους ανθρώπους;

α. Η Λιούμπα διάβασε στην τάξη μια σελίδα από το ημερολόγιό της.

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Λίγο πριν κοιμηθώ θέλω να σου εμπιστευτώ κάτι που έγινε σήμερα στο σπίτι και μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση. Η χαρά μας ήταν απεριγράπτη. Το μεσημέρι έφτασαν από την Τασκένδη οι θείοι μου και τα ξαδέρφια μου. Είχαν μαζί τους και τον αγαπημένο τους «Ιβάν».

Ο σκύλος τους, ο Ιβάν, ήταν από το ταξίδι πεινασμένος και κουρασμένος. Τον πλησίασα λοιπόν και άρχισα να του μιλάω. Εκείνος όμως με απέφευγε και δεν μου έδινε σημασία.

Στεναχωρήθηκα και σκεφτόμουν τι να κάνω για να με προσέξει. Ο θείος μου τότε μου είπε ότι ο Ιβάν με αποφεύγει, γιατί δεν καταλαβαίνει αυτά που του λέω στα ελληνικά. «Καλύτερα να τον χαϊδέψεις, και να του δώσεις να φάει. Τότε θα καταλάβει».

Έτσι κι έγινε. Ο Ιβάν ανταποκρίθηκε στα χέρια μου και όλο το απόγευμα παίζαμε μαζί.

β. Τώρα συζητάμε:

I. Γιατί δεν ανταποκρίθηκε αμέσως ο Ιβάν στο πλησίασμα της Λιούμπας;

II. Εκτός από τη γλώσσα που μιλάμε υπάρχουν άλλοι τρόποι να επικοινωνήσουμε;

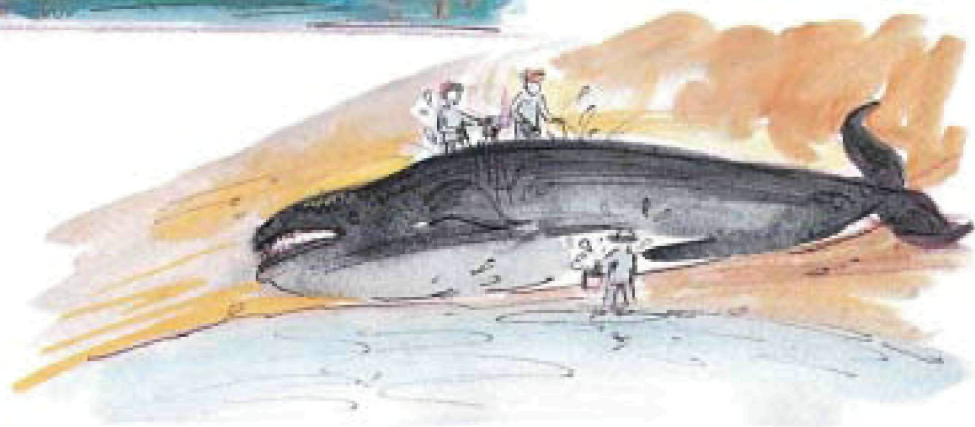
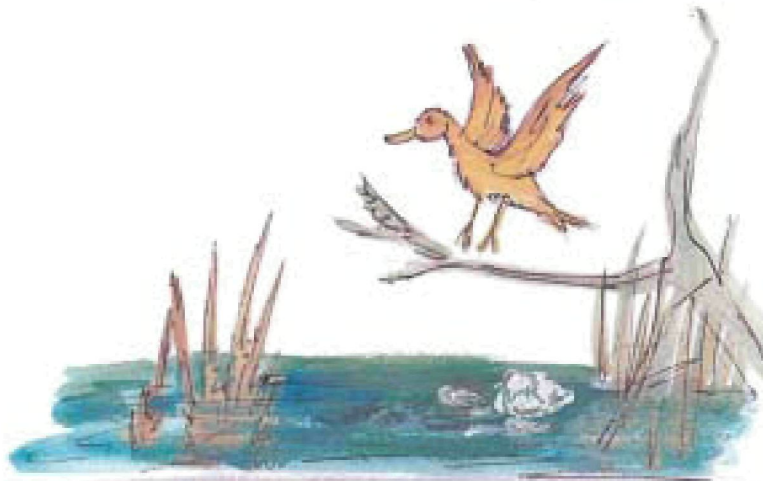

Παρατηρούμε τις εικόνες, συζητάμε και προτείνουμε τρόπους, ώστε να βοηθήσουμε τα ζώα να μην υποφέρουν.

A series of seven horizontal lines for writing, with a spiral binding on the left side.

Ανακαλύπτω με την παρέα μου ένα αδέσποτο σκυλάκι στο πάρκο.
Συζητάμε για το τι θα κάνουμε μ' αυτό.

• _____
• _____
• _____
• _____
• _____

• _____
• _____
• _____
• _____
• _____

• _____
• _____
• _____
• _____
• _____

• _____
• _____
• _____
• _____
• _____

• _____
• _____
• _____
• _____
• _____

Διαβάζουμε το παρακάτω κείμενο και:

α) βάζουμε σε μπλε πλαίσιο την παράγραφο που μιλάει για το

πότε, πού, ποιος, τι,

β) βάζουμε σε κόκκινο πλαίσιο την παράγραφο που μας λέει

τι ακριβώς έγινε και πώς,

γ) βάζουμε σε πράσινο πλαίσιο την παράγραφο στην οποία μαθαίνουμε

την κατάληξη της ιστορίας με τα τρία παιδιά.

Το τελευταίο διάστημα, η σκέψη μας στρεφόταν συνέχεια γύρω από το εγκαταλειμμένο σπίτι στην άκρη του μικρού δάσους, κοντά στο ορμητικό ποτάμι. Έτσι, δεν αργήσαμε να πάρουμε την απόφαση για μια εξερεύνηση, που ίσως μας αποκάλυπτε τα μυστικά του σπιτιού. Επιλέξαμε ως ιδανική μέρα το Σάββατο, μια και θα λείπανε και οι γονείς του Μανόλη και της Τατιάνας.

Αφού περπατήσαμε περίπου μισή ώρα, φτάσαμε οι τρεις μας έξω από τη σιδερένια καγκελόπορτα, η οποία έστεκε μισάνοιχτη. Η Τατιάνα προχώρησε πρώτη στον κήπο και ακολουθήσαμε πιο πίσω τ' αγόρια. Το μέρος ήταν γεμάτο από ψηλά αγριόχορτα, τα οποία κανείς από μας δεν μπορούσε να φανταστεί τι κρύβανε. Το μυστικό δεν άργησε ν' αποκαλυφθεί. Μάλιστα, δεν είχαμε προλάβει καν να μπούμε στο ερειπωμένο σπίτι. Τρεις ζωηρές ουρίτσες με άσπρες τούφες στην άκρη τους ξεπρόβαλαν από έναν μεγάλο θάμνο, κοντά στην πίσω γωνία του σπιτιού. Μόλις όμως ο Μανόλης πάτησε ένα ξερό κλαδάκι, οι ουρίτσες εξαφανίστηκαν μονομιάς. Τότε, δεν κρατήθηκα, πέρασα πρώτος μπροστά κι αντίκρισα ένα μοναδικό θέαμα: τρία μικρά αλεπουδάκια, να με κοιτάζουν φοβισμένα μέσα από μια μεγάλη τρύπα, που κάποτε χρησίμευε ως μέρος του αποχετευτικού συστήματος του σπιτιού.

Γρήγορα αντιληφθήκαμε ότι έπρεπε να φύγουμε. Ο κίνδυνος να τρομάξουμε τα ζωάκια και πολύ περισσότερο τη μητέρα τους ήταν μεγάλος. Όσο για το μυστικό, έμεινε για πάντα καλά κρυμμένο ανάμεσα σε εμάς και τον χορταριασμένο κήπο.

Ο Κώστας, όταν έγραψε την ιστορία του στο ημερολόγιό του, κατάλαβε ότι ξέχασε να γράψει κάτι σημαντικό.

Όταν έγραψε την παράγραφο που έλειπε, δεν μπορούσε να αποφασίσει πού να τη βάλει.

Ας τον βοηθήσουμε να την τοποθετήσει στη σωστή θέση.

Στην είσοδο του κήπου, μας υποδέχτηκαν δύο πανύψηλες καρμποπαρδάλεις, οι οποίες τέντωναν συνέχεια τον λαιμό τους προς το μέρος μας.

Στον ζωολογικό κήπο

Σάββατο 16 Νοεμβρίου 2003

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Για καλή μας τύχη, σήμερα ο πατέρας δεν πήγε στη δουλειά και μας έκανε μία έκπληξη: Μας πήγε στον ζωολογικό κήπο. Η αλήθεια είναι ότι εγώ ήμουν λιγάκι επιφυλακτικός με το αν έπρεπε να έρθει και η μικρή μου αδερφή, γιατί ήταν μόλις δυόμισι ετών και μπορεί να άρχιζε να γκρινιάζει.

Δεν προφτάσαμε να τις προσπεράσουμε και η Αναστασία έβγαλε μια δυνατή φωνή. Ευτυχώς, δεν γκρινίαζε, απλώς το βλέμμα της συνάντησε τη μεγάλη καφετιά αρκούδα μέσα στο κλουβί της. Το ζώο κουνούσε συνέχεια το μπροστινό μέρος του σώματός του δεξιά κι αριστερά, λες και ήτανε κουρνιασμένο. Διάβασα κάπου ότι τα άγρια ζώα που είναι φυλακισμένα σε τόσο μικρούς χώρους αποκτούν περίεργες συνήθειες που φανερώνουν ότι δεν είναι και πολύ ευτυχισμένα. Προχώρησα γρήγορα πιο πέρα, μια και η λύπη μου για την αρκούδα έγινε κόμπος στον λαιμό.

Είδαμε αρκετά ζώα ακόμη, όπως το μεγάλο ελάφι, που τριγυρνούσε σ' έναν μεγάλο χώρο όπου μπορούσε, αν ήθελε, να τρέξει κιόλας. Όμως, δεν πρόκειται ποτέ να ξεχάσω τις κραυγές των ζώων και την έντονη επιθυμία μου να ανοίξω τα κλουβιά τους. Την άλλη εβδομάδα καλύτερα να πάμε στο λούνα παρκ.

Διαβάζω την παρακάτω παράγραφο κι απαντώ στις ερωτήσεις.

Χώμα βρήκαμε βέβαια (ο Νικολάκης μάλιστα το δοκίμασε και το βρήκε νοστιμότατο), αλλά παιδιά πουθενά! Μόνο δυο τρία μεγάλα αγόρια παίζανε δίτερμα δίπλα σε μια ταμπέλα «Μην πατάτε το πράσινο» και λίγο πιο κει μια κοντή μελαχρινή κυρία με μάτια σχιστά σαν κουμπότρυπες κυνηγούσε από πίσω ένα ξανθό στρουμπουλό μωρό, που όλο έπεφτε κάτω. Εγώ βοήθησα τον Νικολάκη να φτιάξει ένα γεφυράκι κι ο Πιερής, αφού δεν κατάφερε να μας νευριάσει καταβρέχοντάς μας με το νεροπίστολό του, σκαρφάλωσε σ' ένα χαμηλό δεντράκι.

Τι περίμεναν να βρουν στο πάρκο τα παιδιά;

Ποιους είδαν εκεί;

Τι έκανε το μωρό;

Με τι ασχολιόταν ο Νικολάκης;

Με ποιο τρόπο προσπάθησε να τους εκνευρίσει ο Πιερής;

Τι έκανε ο Πιερής αμέσως μετά;

Διαβάζω την παρακάτω ιστορία, φαντάζομαι και γράφω τι έγινε στο τέλος.

Η περιπέτεια της Σοσάνας

Δεν πρόλαβαν να περάσουν πέντε μέρες από την προηγούμενη εξερεύνηση και η Σοσάνα αποφάσισε να λύσει το μυστήριο μόνη της. Ετοίμασε το σακίδιό της, έβαλε μέσα ένα σάντουιτς, ένα μπουκάλι νερό και τον φακό του πατέρα της και φόρεσε ζεστά ρούχα. Το ποδήλατό της την «περίμενε» στη γωνία της αυλής. Σάλταρε πάνω και ώθησε τα πετάλια μ' όλη της τη δύναμη. Αφού η πίσω ρόδα γλίστρησε λίγο στο χώμα, το ποδήλατο εξαφανίστηκε μαζί με τον αναβάτη του πέρα από τη στροφή του δρόμου του μικρού χωριού.

Η Σοσάνα δεν άργησε να φτάσει στη σπηλιά. Πήρε γρήγορα τον φακό και προχώρησε στο βάθος, για να συναντήσει το τρομερό ζώο. Εκεί μέσα ήταν υγρά και σκοτεινά. Για μια στιγμή σκέφτηκε να γυρίσει πίσω. Όμως το σύριμο που άκουσε στο βάθος την έκανε ακόμη πιο περίεργη. Ξαφνικά το φως έπεσε πάνω σ' έναν _____

Μα μήπως το ρουμάνικο τσίρκο, που πέρασε τον προηγούμενο μήνα από το χωριό της, ξέχασε να πάρει μαζί του κάτι;

3

Συμπληρώνω τα κενά με τους κατάλληλους συνδέσμους.

ενώ

ότι

όταν

επειδή

αν

για να

Η Σβετλάνα, _____ είδε το κουτάβι, νόμιζε ότι ακολουθούσε κάποιον άλλο. Αποφάσισε να το πλησιάσει, _____ είναι πιο σίγουρη. Το σκυλάκι φάνηκε τελικά _____ ακολουθούσε εκείνη. Πρόσεξε ότι η μουσούδα του ήταν μαύρη, _____ το υπόλοιπο τρίχωμά του καστανό. Δεν ήταν όμως σίγουρη ακόμη _____ ήταν αδέσποτο, _____ φορούσε ένα κόκκινο περιλαίμιο.

4

Διηγούμαι ένα γεγονός στο ημερολόγιό μου.

ποιος

«Στην αρχή γράφω την ημερομηνία...»

πού

πότε

τι

πώς

τι έγινε μετά

πώς αισθανόμουν

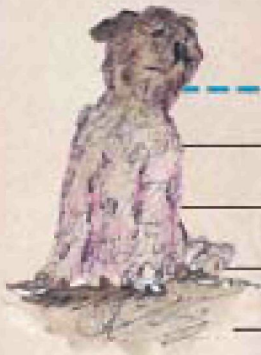

7

Σκέφτομαι μέχρι δέκα ονόματα που μπορούμε να δώσουμε σε σκύλους.

A writing area consisting of a dashed blue rectangular border enclosing ten horizontal lines for text entry.

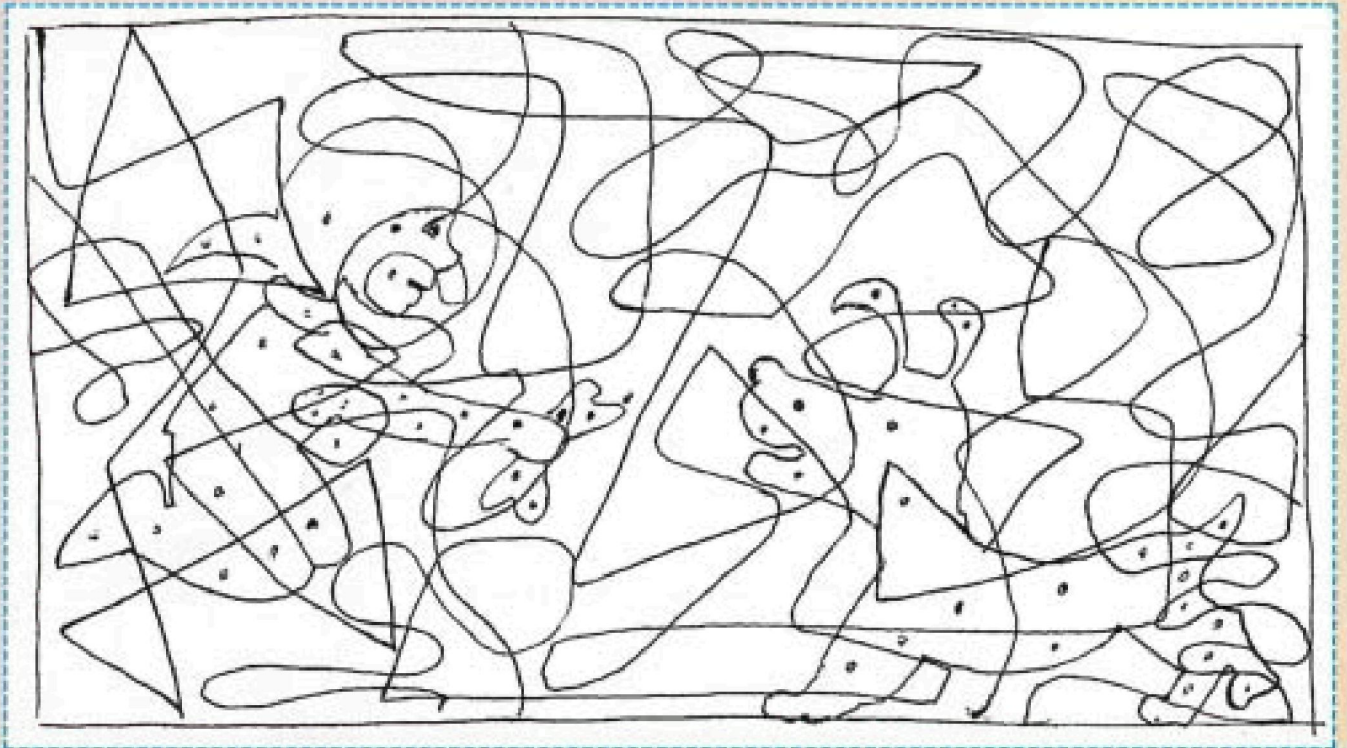

8

Μαυρίζω τα κομμάτια της εικόνας με την κουκκίδα και ανακαλύπτω τι κρύβεται.

Μετά δίνω έναν δικό μου τίτλο.

A rectangular box with a horizontal line inside, intended for the student to write a title for the puzzle.

Ενώνω τις φράσεις της πρώτης στήλης μ' εκείνες της δεύτερης, ώστε να βγαίνει νόημα.

Προσέχω τη χρήση του συνδέσμου σε κάθε περίπτωση.

Αποφασίσαμε να συναντηθούμε στο πάρκο,

δηλαδή θα κρατάμε τα κλειδιά του σπιτιού;

Δεν μιλάμε όλοι μαζί ταυτόχρονα,

μήπως ο Μανόλης μπήκε μέσα στο ερειπωμένο σπίτι;

Εμείς

άμως η βροχή μας χάλασε τα σχέδια.

Η Τατιάνα,

ώστε να μπορούμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας.

Μπορείς να ελέγξεις

γιατί τρόμαξε από την παρουσία μας.

Η πέρδικα απομακρύνθηκε από τη φωλιά της,

αφού δεν κατάφερε ν' ανοίξει την καγκελόπορτα, σκαφάλωσε στη μάντρα.

